

Arrest

nr. 117 761 van 28 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 juli 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 27 mei 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Die aanvraag werd op 2 juli 2013 onontvankelijk verklaard, omdat de ingeroepen aandoening reeds werd ingeroepen bij een vorige aanvraag 9ter. Het betreft de bestreden beslissing:

“Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 18 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het

kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling,

Op 01.02.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande der aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 19.10.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift d.d. 25.03.2013 voor waaruit blijkt dat zijn/haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 19.10.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 01.02.2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoening(en) van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08-01.2012 (BS 06.02.2012)..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

"SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSVERPLICHTING (ART. 1- 3 WET VAN 29 JULI 1991) EN VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL IUO. ART. 9TER § 3 5° VAN DE VREEMDELINGENWET. Ten onrechte houdt de Staatssecretaris in de bestreden beslissing voor dat het voorgelegde medisch getuigschrift (dd. 25.03.13) slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene bevestigt (zoals weergegeven in het medisch getuigschrift dd. 07.09.13 gevoegd bij de aanvraag dd. 19.10.12). Uit deze gebrekkige motivering blijkt de onzorgvuldige totstandkoming van de bestreden beslissing; de Staatssecretaris heeft duidelijk nagelaten de twee medische getuigschriften inhoudelijk te vergelijken. Vergelijking van de twee attesten leert het volgende: Op het medisch getuigschrift dd. 25.03.13 wordt als diagnose "depressie" weerhouden, terwijl in het attest dd. 19.10.12 deze diagnose niet wordt weerhouden; deze nieuwe diagnose vergt een nieuwe inhoudelijke beoordeling door een arts-attaché; Op het medisch getuigschrift dd. 25.03.13 wordt uitdrukkelijk gewag gemaakt van de zwangerschap van betrokkene, situatie welke niet voorlag bij de eerdere aanvraag; M.a.w.: bij de aanvraag dd. 27.05.13 (en het medisch getuigschrift dd. 25.03.13 dat deel uitmaakt van deze aanvraag) worden onbetwistbaar nieuwe medische gegevens aangebracht (nl. diagnose van depressie en gegeven van zwangerschap). Dit zijn pertinente nieuwe (medische) elementen, zodat de premisse uit de bestreden beslissing, nl. als zouden de medische elementen reeds eerder zijn ingeroepen bij de vorige aanvraag, manifest onjuist is. Deze onjuiste conclusie berust op een gebrekkige motivering c.q. op een onzorgvuldige totstandkoming van de bestreden beslissing (lees: een onzorgvuldig onderzoek van de aangebrachte gegevens)."

2.2. Verzoekers betogen dat onterecht werd gemotiveerd dat het voorgelegde medisch getuigschrift van 25 maart 2013 slechts de eerder aangehaalde gezondheidstoestand bevestigt, zoals weergegeven in het medisch attest van 7 september 2012. In het standaard medisch attest van 25 maart 2013 is immers sprake van een depressie en een zwangerschap.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aan toont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Paragraaf drie van voornoemde bepaling verduidelijkt de gevallen waarin het bestuur de aanvraag onontvankelijk verklaart:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3° of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Verzoekende partij had reeds eerder, op 19 oktober 2012, een aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarin medische elementen voor verzoekster werden aangehaald. De aanvraag van 19 oktober 2012 werd onontvankelijk verklaard op 1 februari 2013, omdat de aandoening kennelijk niet beantwoordde aan een ziekte zoals bedoeld in artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Bij de aanvraag 9ter van 27 mei 2013, voorwerp van de bestreden beslissing, werden in het standaard medisch getuigschrift dezelfde medische elementen ingeroepen die destijds ook werden ingeroepen bij de aanvraag van 19 oktober 2012. Er wordt opnieuw gewag gemaakt van een ernstige geestesstoornis.

De in het standaard medische getuigschrift van 25 maart 2013 vermelde depressie en zwangerschap doen geen afbreuk aan voorgaande, nu voor deze medische elementen geen behandeling wordt aangegeven. Er is immers slechts sprake van nieuwe elementen wanneer de aanvrager een voorheen nooit ingeroepen ziekte aangeeft, evenals haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De wetgever heeft duidelijk vooropgesteld dat uit het standaard medisch getuigschrift de aandoeningen dienen te blijken die worden ingeroepen ter ondersteuning van de aanvraag, dat hierin de graad van ernst van de aandoeningen dient te worden aangeduid en dat de vereiste behandeling dient te blijken.

De Raad stelt vast dat voor de depressie, noch voor de zwangerschap een behandeling wordt aangegeven in het standaard medische attest.

Het is niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde om de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

Het enig middel is niet ernstig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC